

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 18. julija 2006*

V zadevi C-214/05 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Poslovnika Sodišča, vložene 10. maja 2005,

Sergio Rossi SpA, s sedežem v San Mauro Pascoli (Italija), ki jo zastopa A. Ruo, odvetnik,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata O. Montalto in P. Bullock, zastopnika,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: italijanščina.

Sissi Rossi Srl, s sedežem v Castenaso di Villanova (Italija), ki jo zastopa S. Verea, odvetnik,

intervenient ka na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J. Malenovský (poročevalec), J.-P. Puissochet, A. Borg Barthet in A. Ó Caoimh, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 16. marca 2006

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Sergio Rossi SpA v pritožbi predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 1. marca 2005 v zadevi Sergio Rossi proti UUNT (T-169/03,

ZOdl., str. II-685, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je zavrnilo tožbo za razveljavitev odločbe Prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 28. februarja 2003 (zadeva R 569/2002-1, v nadaljevanju: sporna odločba) v zvezi s postopkom z ugovorom med Calzaturificio Rossi SpA, katere pravni naslednik je po združitvi Sergio Rossi SpA, in Sissi Rossi Srl.

Pravni okvir

- 2 Člen 44(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje določa:

„Tožba iz člena 21 statuta Sodišča obsega:

[...]

c) predmet postopka in kratek povzetek tožbenih razlogov;

d) tožbene predloge tožeče stranke;

e) po potrebi dokazne predloge.“

3 Člen 48(2), prvi pododstavek, tega poslovnika določa:

„Navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.“

4 Člen 8(1) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1) določa:

„Ob ugovoru imetnika prejšnje znamke se znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira v naslednjih primerih:

[...]

b) če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka; verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.“

5 Člen 73 Uredbe št. 40/94 določa:

„V odločbah Urada se navedejo razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Temeljijo lahko le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.“

6 V skladu s členom 74 te uredbe velja:

„1. V postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.

2. Urad lahko spregleda dejstva na katere se stranke niso sklicevale ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.“

Dejansko stanje

7 Sodišče prve stopnje je opisalo dejansko stanje tako:

„1. 1. junija 1998 je [Sissi Rossi Srl (v nadaljevanju: Sissi Rossi)] na [UUNT] na podlagi Uredbe [št. 40/94] vložila prijavo za registracijo znamke Skupnosti.

2. Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedna znamka SISSI ROSSI.

3. Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, sodijo zlasti v razred 18 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev za klasifikacijo znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo naslednjemu opisu: ‚usnje in imitacije usnja, izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; živalske kože; kovčki in potovalne torbe; dežniki; sončniki in sprehajalne palice; biči in sedlarski izdelki‘.

[...]

5. 21. maja 1999 je Calzaturificio Rossi SpA na podlagi člena 42(1) Uredbe št. 40/94 vložila ugovor zoper registracijo znamke za proizvode ‚usnje in imitacije usnja, izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; živalske kože; kovčki in potovalne torbe; dežniki; sončniki in sprehajalne palice; biči in sedlarski izdelki‘.

6. Znamki, na kateri se sklicuje v podporo ugovoru, sta besedna znamka MISS ROSSI, registrirana v Italiji 11. novembra 1991 (št. 553 016), in mednarodna znamka MISS ROSSI, registrirana istega dne z učinkom v Franciji (št. 577 643). Proizvodi, označeni s prej registrirano znamko, so ‚čevlji‘ iz razreda 25 Nicejskega aranžmaja.

[...]

8. Po združitvi s pripojitvijo Calzaturificio Rossi SpA, potrjeni z notarskim zapisom z dne 22. novembra 2000, je tožeča stranka, sedaj imenovana Sergio Rossi SpA, postala imetnik prej registrirane znamke.

9. Z odločbo z dne 30. aprila 2002 je oddelek za ugovore zavrnil prijavo za registracijo za vse proizvode, ki so bili predmet ugovora. Oddelek za ugovore je v bistvu ugotovil, da je tožeča stranka predložila dokaz resne uporabe prejšnjih znamk zgolj za proizvode ‚ženski čevlji‘ in da so bili ti proizvodi podobni proizvodom ‚usnje in imitacije usnja, izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; živalske kože; kovčki in potovalne torbe‘, vključenim v prijavi za registracijo znamke. Poleg tega je oddelek za ugovore menil, da v zavesti francoskih potrošnikov obstaja podobnost med znamkami.

10. 28. junija 2002 je [Sissi Rossi] pri UUNT vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.

11. Prvi odbor za pritožbe UUNT je [s sporno odločbo] z dne 28. februarja 2003 razveljavil odločbo oddelka za ugovore in zavrnil ugovor. Odbor za pritožbe je v bistvu menil, da sta si bili zadevni znamki le nekoliko podobni. Dalje je po primerjalni analizi distribucijskih kanalov, funkcij in narave zadevnih proizvodov ugotovil, da razlike med proizvodi prevladajo nad njihovimi redkimi skupnimi točkami. Predvsem je preveril in zavrnil trditev, da naj bi si bili proizvodi ‚ženski čevlji‘ in ‚ženske torbice‘ zaradi medsebojnega dopolnjevanja podobni. Zato po njegovem mnenju ni obstajala verjetnost zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.“

Postopek pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijana sodba

- 8 Z vlogo, vloženo v tajništvu Sodišča prve stopnje 12. maja 2003, je Sergio Rossi SpA vložila tožbo zoper sporno odločbo, pri čemer je predlagala njeno razveljavitev v celoti in podredno delno razveljavitev v delu, v katerem ugotavlja, da ne obstaja verjetnost zmede v zvezi z znamkami glede proizvodov „ženske torbice“ in „ženski čevlji“, skupaj z besedno znamko MISS ROSSI.
- 9 V izpodbijani sodbi je Sodišče prve stopnje najprej zavrnilo upoštevanje določenih dokazov – skupaj s časopisnimi članki, reklamnimi oglasi in fotografijami predvsem s spletnih strani –, ki jih je predložila Sergio Rossi SpA v podporo trditvi, da so ženski čevlji in ženske torbice podobni proizvodi, z obrazložitvijo, da ti dokumenti niso bili predloženi med upravnim postopkom pred UUNT.
- 10 V zvezi z zahtevo za razveljavitev sporne odločbe je Sodišče prve stopnje razsodilo, da je treba zavrniti primarni predlog ter preučiti samo podredni predlog. Sodišče prve stopnje je najprej poudarilo, da iz vloge, ki mu je bila predložena, predvsem iz prvega tožbenega predloga ter obrambe tožeče stranke, izhaja, da je zadnja obravnavala kot podobne vse proizvode, navedene v ugovoru, namreč proizvode „usnje in imitacije usnja, izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; živalske kože; kovčki in potovalne torbe“ na eni strani, in proizvode „ženski čevlji“, označene s prejšnjimi znamkami, na drugi. Vendar je ugotovilo, da se trditev, predstavljena v navedeni vlogi, nanaša izključno na proizvode „ženske torbice“ in proizvode „ženski čevlji“. Ker ni bilo nobenega dokaza, na podlagi katerega bi se lahko podvomilo v ugotovitev oddelka za pritožbe, v skladu s katero si proizvodi „usnje in imitacije usnja, izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; živalske kože; kovčki in potovalne torbe“ ter „ženski čevlji“ niso podobni, je Sodišče prve stopnje menilo, da ni treba preučiti tožbenega razloga, navedenega v postopku pred njim, ker je temeljil na domnevni podobnosti navedenih proizvodov.

- 11 Poleg tega je Sodišče prve stopnje odločilo, da celotno sklicevanje tožeče stranke na vse trditve, ki jih je predstavila v okviru postopka pred UUNT, ne more omiliti neobstoja utemeljitve v vlogi. Končno je Sodišče prve stopnje poudarilo, da je tožeča stranka samo na obravnavi in torej prepozno trdila, da so se vsi ti proizvodi prodajali prek istih distribucijskih kanalov in da so bili izdelani iz iste surovine.
- 12 Nato je Sodišče prve stopnje preučilo podobnost med proizvodi „ženske torbice“, ki jih zajema prijava znamke Skupnosti, in proizvodi „ženski čevlji“, ki jih označujejo prejšnje znamke, ter podobnost spornih znakov in zaključilo, da ne obstaja verjetnost zmede v zvezi s spornimi znamkami. Posledično je zavrnilo tožbo.

Predlogi strank

- 13 V pritožbi pritožnica Sodišču predlaga, naj:
- v celoti razveljavi izpodbijano sodbo;

  - podredno, delno razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem se nanaša na registracijo znamke SISSI ROSSI za proizvode, kot so „usnje in njegove imitacije“;

  - temu podredno, ko prizna pravico pritožnice do predložitve dokazov, v celoti razveljavi izpodbijano sodbo in zadevo vrne Sodišču prve stopnje v ponovno

odločanje, da preuči dokazna sredstva, ki jih je razglasilo za nedopustna, ali, podredno in ob upoštevanju pravice podajanja pripomb v skladu s členom 73 Uredbe Sveta št. 40/94, zadevo vrne odboru za pritožbe UUNT, da določi rok za podajanje pripomb, in

– naloži UUNT plačilo stroškov.

14 UUNT in Sissi Rossi Sodišču predlagata, naj pritožbo zavrne in pritožnici naloži plačilo stroškov.

Pritožba

15 V podporo predlogom za razveljavitev izpodbijane sodbe se pritožnica sklicuje na tri pritožbene razloge. Prvi in drugi pritožbeni razlog očitata napačno uporabo Poslovnika Sodišča prve stopnje. S tretjim pritožbenim razlogom, ki se deli na dva dela, pritožnica očita kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

16 Najprej je treba preučiti tretji pritožbeni razlog ter nato prvega in drugega.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 17 V prvem delu tretjega pritožbenega razloga pritožnica meni, da je Sodišče prve stopnje napačno analiziralo dejavnike, upoštevne za presojo podobnosti zadevnih proizvodov – in torej verjetnost zmede v zvezi s spornimi znamkami –, kot ti dejavniki izhajajo iz sodne prakse Sodišča in vključujejo zlasti naravo teh proizvodov, njihovo namembnost, uporabo in konkurenčnost ali dopolnjevalnost. V zvezi s tem je navedla točko 23 sodbe z dne 29. septembra 1998 v zadevi Canon (C-39/97, Recueil, str. I-5507).
- 18 Sodišče prve stopnje je med drugim zanemarilo okoliščino, da so končni potrošniki zadevnih proizvodov enaki. Poleg tega Sodišče prve stopnje med presojo merila namembnosti teh proizvodov ni v primernem obsegu upoštevalo estetske vloge ženskih torbic in ženskih čevljev, vloge, ki te proizvode naredi medsebojno dopolnjujoče, saj morajo biti estetsko usklajeni. Dalje je Sodišče prve stopnje menilo, da pritožnica v okviru postopka pred UUNT ni dokazala, da so se zadevni proizvodi običajno tržili na istih prodajnih mestih. Vendar pa pritožnici med temi postopki nikoli ni bila dana možnost, da to dejstvo dokaže.
- 19 V drugem delu tretjega pritožbenega razloga pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno presodilo podobnost med spornima znamkama. Predvsem trdi, da se zdi, da zaključek Sodišča prve stopnje izhaja iz dejstva, da je družinsko ime „Rossi“ zelo običajno v očeh francoskih potrošnikov. Ta ugotovitev pa ni bila podprta z nobenim objektivnim dokazom. Po mnenju pritožnice je zaključek Sodišča prve stopnje napačen, kajti navedeno družinsko ime ni razširjeno na francoskem ozemlju, ob njem pa se pomisli na italijansko družinsko ime. Poleg tega lahko tudi zelo znano družinsko ime izpolni nalogo znamke kot označbe izvora in ima tako razlikovalni

učinek za zadevne proizvode. Družinskega imena „Rossi“ torej ni mogoče obravnavati, kot da ima manjši razlikovalni učinek v Franciji. Obravnavati ga je treba, kot da ima močan razlikovalni učinek. Končno se Sodišče prve stopnje ne bi smelo opreti na dejstvo, da „pritožnica ni trdila, da je bila beseda ‚Rossi‘ prevladujoči element v znamki“, kajti pritožnica v nobenem trenutku ni trdila nasprotnega.

20 Sissi Rossi trdi, da se je pritožnica dejansko omejila na izpodbijanje presoje dejstev, ki jo je izvedlo Sodišče prve stopnje, ne da bi očitala kakršnekoli vsebinske nepravilnosti v njegovih ugotovitvah, tako da ta pritožbeni razlog ne sodi v pristojnost Sodišča.

21 UUNT in podredno Sissi Rossi trdita tudi, da so očitki pritožnice neutemeljeni.

Presoja Sodišča

22 Glede drugega dela tretjega pritožbenega razloga je dovolj spomniti, da je naloga Sodišča prve stopnje, da presodi vrednost, ki jo je treba prisoditi dokazom, ki so mu bili predloženi, in da naj ne bi bilo dolžno izrecno obrazložiti presoje glede vrednosti vsakega dokaza, ki mu je bil predložen. Sodišče prve stopnje je dolžno dati na voljo obrazložitev, ki bo Sodišču omogočala izvajanje sodnega nadzora in to zlasti nad morebitnim izkrivljanjem dokazov, ki so bili predloženi Sodišču prve stopnje (glej v tem smislu sodbo z dne 12. julija 2005 v zadevi Komisija proti CEVA in Pfizer, C-198/03 P, ZOdl., str. I-6357, točka 50).

- 23 Poleg tega je Sodišče prve stopnje v neodvisni presoji dejstev prosto, da upošteva dejstvo, da se je stranka odrekla sklicevanju na določene okoliščine.
- 24 V točkah od 69 do 85 izpodbijane sodbe je Sodišče prve stopnje celovito presodilo podobnost med spornima znamkama ter verjetnost zmede v javnosti, pri čemer je upoštevalo vse dejavnike, ki so pomembni za to zadevo. Prav tako je v zadostni meri obrazložilo ugotovitve.
- 25 Sicer, s tem ko očita Sodišču prve stopnje, da je napačno analiziralo upoštevne dejavnike za presojo podobnosti med zadevnimi proizvodi in med spornima znamkama, skuša pritožnica s prvim in drugim delom tretjega pritožbenega razloga doseči, da bi Sodišče s svojo presojo nadomestilo presojo Sodišča prve stopnje.
- 26 Vendar iz členov 225 ES in 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropskih skupnosti izhaja, da je pritožba omejena na pravna vprašanja. Zato je Sodišče prve stopnje edino pristojno, da ugotovi in presodi upoštevna dejstva ter dokaze. Presoja teh dejstev in dokazov torej ni, razen v primeru njihovih izkrivljanj, pravno vprašanje, ki je kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (glej sodbi z dne 19. septembra 2002 v zadevi DKV proti UUNT, C-104/00 P, Recueil, str. I-7561, točka 22, in z dne 15. septembra 2005 v zadevi BioID proti UUNT, C-37/03 P, ZOdl., str. I-7975, točka 43).
- 27 Ker se pritožnica ni sklicevala na nobeno izkrivljanje dejstev in dokazov, predloženih Sodišču prve stopnje, je treba zavrniti prvi del in del drugega dela tretjega pritožbenega razloga kot nedopustna.

28 Torej je treba tretji pritožbeni razlog v celoti zavrniti.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

29 Pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje kršilo člen 81 svojega Poslovnika, ker izpodbijana sodba ne obrazloži zavrnitve primarnega predloga.

30 Sodišče prve stopnje ne bi smelo omejiti obsega spora na podobnost med proizvodi „ženski čevlji“, označenimi s prejšnjimi znamkami, in proizvodi „ženske torbice“, ki jih označuje prijavljena znamka. Prvič, čeprav se utemeljitve v podporo tožbe pred Sodiščem prve stopnje nanašajo skoraj izključno na podobnost med navedenimi proizvodi, naj bi bila podobnost med vsemi proizvodi, označenimi z znamko, ki je predmet zahteve za registracijo, in proizvodi pritožnice večkrat navedena v vlogi, predloženi Sodišču prve stopnje. Drugič, utemeljitev, navedenih med obravnavo, naj se ne bi smelo obravnavati kot nedopustnih v smislu člena 48(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje kot novih razlogov, navedenih šele med postopkom. Dejansko naj ne bi šlo za nove razloge, ampak samo za dodatne utemeljitve v podporo temu, kar je že bilo predlagano v tožbenih predlogih.

31 Po mnenju Sissi Rossi in UUNT je Sodišče prve stopnje pravilno omejilo analizo na proizvode „ženski čevlji“ in „ženske torbice“, saj ne more nadomestiti strank in, če te stranke ne predstavijo utemeljitev, na lastno pobudo nadaljevati presojo vprašanja,

ki se nanaša na spor. Poleg tega, čeprav se je pritožnica na obravnavi sklicevala na podobnost med drugimi proizvodi, kot so bili tisti, na katere je Sodišče prve stopnje omejilo presojo, je storila to prvič v tem postopku, tako da je Sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, da je bil tožbeni razlog predložen prepozno.

Presoja Sodišča

³² Glede na naslov se s prvim pritožbenim razlog očitno, da izpodbijana sodba ne obrazloži zavrnitve primarnega predloga, ki je bil vložen na Sodišče prve stopnje. Vendar pa iz pritožbe izhaja, da je pritožnica dejansko izpodbijala utemeljenost zavrnitve. Dejansko očitno Sodišču prve stopnje, da je obravnavalo navedeni predlog kot nedopusten, ker pritožnica ni predstavila utemeljitve v podporo temu predlogu v vlogi.

³³ Preučiti je torej treba, ali je Sodišče prve stopnje s tem zmotno uporabilo pravo.

³⁴ Iz člena 44(1)(c) Poslovnika Sodišča prve stopnje izhaja, da se mora v tožbi, ki mu je bila predložena, navesti predmet postopka in vsebovati kratek povzetek tožbenih razlogov.

³⁵ Sodišče je že razsodilo o obsegu takih zahtev v kontekstu člena 38(1)(c) svojega poslovnika. Razsodilo je, da mora biti ta navedba dovolj jasna in natančna, da toženi stranki omogoča pripravo obrambe in Sodišču njen preizkus. Iz tega izhaja, da

morajo bistvene dejanske in pravne okoliščine, na katerih tožba temelji, dosledno in razumljivo izhajati iz besedila same vloge (sodbi z dne 9. januarja 2003 v zadevi Italija proti Komisiji, C-178/00, Recueil, str. I-303, točka 6, in z dne 15. septembra 2005 v zadevi Irska proti Komisiji, C-199/03, ZOdl., str. I-8027, točka 50).

- 36 Isto velja za tožbo, vloženo na Sodišče prve stopnje, saj sta besedili navedenih členov 38(1)(c) Poslovnika Sodišča in 44(1)(c) Poslovnika Sodišča prve stopnje enaki in zgolj povzemata zahtevo, ki jo vsebuje člen 21 Statuta Sodišča, ki velja brez razlike za vse tožbe pred Sodiščem in pred Sodiščem prve stopnje.
- 37 Zato je Sodišče prve stopnje glavni tožbeni predlog dolžno zavrnilo kot nedopusten, če bistvene dejanske in pravne okoliščine, na katerih temelji glavni tožbeni predlog, ne izhajajo dosledno in razumljivo iz besedila vloge. Zato v nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, neobstoja teh elementov v vlogi ni mogoče popraviti s tem, da se predstavi na obravnavi.
- 38 V tej zadevi v točkah od 46 do 48 izpodbijane sodbe je Sodišče prve stopnje zavrnilo primarni predlog, ker se je utemeljitev, predstavljena v vlogi, ki mu je bila predložena, nanašala izključno na proizvode „ženske torbice“ in „ženski čevlji“ in da torej vloga ni predstavila nobene utemeljitve, na podlagi katere bi se lahko podvomilo v ugotovitev odbora za pritožbe, da si „usnje in imitacije usnja, izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; živalske kože; kovčki in potovalne torbe“ in „ženski čevlji“ niso podobni.
- 39 Pritožnica pred tem Sodiščem tudi ni predstavila nobene resne utemeljitve, s katero bi skušala prikazati, da v nasprotju z ugotovitvijo Sodišča prve stopnje vloge, predložena temu sodišču, ni vsebovala dejanskih in pravnih okoliščin v podporo navedenemu predlogu.

- 40 Ker je bil ta predlog nedopusten, se zdi, da je pritožnica dejansko navedla nov tožbeni razlog s tem, da je na obravnavi v podporo tožbenim predlogom predstavila pravne in dejanske okoliščine, katerih predmet je bil enak predmetu navedenega predloga. Vendar v skladu s členom 48(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom. Ker pritožnica ni zatrjevala, da gre v tem primeru za to, to Sodišče meni, da je Sodišče prve stopnje te navedbe pravilno zavrnilo kot prepozne.
- 41 Ker Sodišče prve stopnje ni zmotno uporabilo prava, je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 42 Kot glavni razlog pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje s tem, da je ugotovilo, da so dokazi, ki jih je predložila, nedopustni, kršilo člen 44(1)(e) svojega poslovnika, ki dovoljuje predložitev dokaznih predlogov.
- 43 Trdi, da se je Sodišče prve stopnje, ki se je pri tem oprlo na svojo sodno prakso, sklicevalo na zadeve, ki so drugačne od te zadeve. Sodbe, na katere se je sklicevalo Sodišče prve stopnje, se nanašajo na zadeve, v katerih je UUNT prvotno zavrnil utemeljitve tožečih strank – in bi torej lahko pred odborom za pritožbe UUNT izpodbijale nasprotno trditve, ki so bile navedene kot utemeljitev te zavrnitve –, medtem ko je v tej zadevi, ker je oddelek za ugovor razsodil v korist pritožnice, odbor za pritožbe

UUNT utemeljitve prvič uveljavljal v sporni odločbi, tako da pritožnica v nobenem trenutku med upravnim postopkom ni imela možnosti izpodbijati ugotovitev UUNT, ki so nasprotovale njenim.

44 Podredno pritožnica navaja kršitev člena 73 Uredbe št. 40/94 z obrazložitvijo, da med postopkom pred odborom za pritožbe UUNT ni imela možnosti podati pripomb glede tega, ali obstaja podobnost med zadevnimi proizvodi ali ne.

45 V nasprotju z ugotovitvijo Sodišča prve stopnje navajanja kršitve člena 73 ni mogoče obravnavati, kot da je nov tožbeni razlog, prvič naveden na obravnavi, ampak je zgolj razvijanje tožbenega razloga, v podporo katerega so bili predloženi določeni dokazi skupaj s tožbo, predloženo Sodišču prve stopnje.

46 Na podlagi navedene določbe bi pritožnica morala imeti vsaj možnost izpodbijati utemeljitve, ki jih je prvič navedel UUNT. Ker to ni bilo mogoče med upravnim postopkom, bi moralo Sodišče prve stopnje, ko je razsojalo glede tožbe, s katero se je izpodbijala odločba odbora za pritožbe UUNT, izbrati eno izmed dveh možnosti, namreč bodisi, da dovoli, da se mu predložijo dokazi, bodisi da razveljavi sporno odločbo in ponovno vrne zadevo odboru za pritožbe, da bi se dala pritožnici možnost, da izpodbija utemeljitve, ki jih prvič navedel v navedeni odločbi.

47 Sissi Rossi in UUNT menita, da je Sodišče prve stopnje pravilno razglasilo sporne dokaze za nedopustne iz razlogov, navedenih v izpodbijani sodbi.

48 V zvezi s podrednim pritožbenim razlogom je Sissi Rossi izrazila dvome glede njegove dopustnosti, ker pritožnica navaja, da je člen 73 Uredbe št. 40/94 kršil odbor za pritožbe in ne Sodišče prve stopnje.

49 V vsakem primeru je Sodišče prve stopnje pravilno razsodilo, da je tožbeni razlog, ki navaja kršitev te določbe, nedopusten. Poleg tega je imela pritožnica dovolj možnosti, da poda pripombe med postopkom pred UUNT.

Presoja Sodišča

– Očitek kršitve člena 44(1)(e) Poslovnika Sodišča prve stopnje

50 Prvič, iz člena 63 Uredbe št. 40/94 izhaja, da se odločba odbora za pritožbe UUNT lahko razveljavi ali spremeni samo zaradi kršitve pravil o pristojnosti, kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe ES, Uredbe št. 40/94 ali kateregakoli pravnega pravila v zvezi z njihovo uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil. Zato nadzor, ki ga izvajajo sodišča Skupnosti, glede te odločbe ne sme preseči preverjanja zakonitosti te odločbe in ni namenjen ponovnemu preverjanju dejstev, ki so jih presojale instance UUNT.

51 Drugič, iz člena 74(1) te uredbe izhaja, da je v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije, kot je ta v tej zadevi, UUNT pri tem preizkusu omejen na navedbe in predloge, ki so jih podale stranke

52 Ker UUNT ne bi mogel upoštevati dejstev, ki mu jih stranke niso predložile, zakonitosti njegove odločitve ni mogoče izpodbijati na podlagi takih dejstev. Torej tudi Sodišče prve stopnje ne more upoštevati dokazov, ki skušajo dokazati ta dejstva.

53 V nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, je dejstvo, da se je odbor za pritožbe oprl na dokaze, ki so bili predstavljeni pred UUNT, da bi prišel do ugotovitev, drugačnih od ugotovitev oddelka za ugovore, v zvezi s tem nepomembno, ker bi se lahko presoja dokazov tega odbora v vsakem primeru izpodbijala pred Sodiščem prve stopnje.

54 Poleg tega, kot je Sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, če je bila pritožnica mnenja, da ji je odbor za pritožbe s kršitvijo drugega stavka člena 73 Uredbe št. 40/94 odvzel možnost, da predloži določene upoštevne dokaze v primernem roku v okviru upravnega postopka, bi morala navesti tak tožbeni razlog v podporo svojemu predlogu za razveljavitev sporne odločbe. Morebitna kršitev odbora za pritožbe pravice pritožnice, da poda pripombe, pa ne pomeni, da je Sodišče prve stopnje dolžno presojati dejstev in dokazov, ki pred tem niso bili predstavljeni različnim instancam UUNT.

– Očitek zmotne uporabe prava Sodišča prve stopnje v zvezi z domnevno kršitvijo člena 73 Uredbe št. 40/94 s strani odbora za pritožbe

55 Uvodoma je treba ugotoviti, da je v nasprotju s tem, kar trdi Sissi Rossi, ta očitek dopusten, kajti pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje zmotno uporabilo pravo s tem, da ni sankcioniralo domnevnih kršitev člena 73 Uredbe št. 40/94 s strani odbora za pritožbe.

- 56 Glede tega, ali je ta očitek dobro utemeljen, je treba spomniti, da v skladu s členom 48(2), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.
- 57 Pritožnica ne izpodbija, da v vlogi, predloženi Sodišču prve stopnje, ni očitala, da je odbor za pritožbe kršil drugi stavek člena 73 Uredbe št. 40/94, saj je bil ta očitek prvič naveden na obravnavi. Prav tako ne izpodbija, da so dokazi, predstavljeni v podporo temu očitku, že obstajali in da je vedela za te dokaze ob vložitvi vloge v tajništvu Sodišča prve stopnje.
- 58 V navedenih okoliščinah Sodišče prve stopnje ni zmotno uporabilo prava s tem, da ni sankcioniralo domnevne kršitve člena 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94.
- 59 Torej je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti.

Stroški

- 60 V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. UUNT in Sissi Rossi sta predlagala, naj se pritožnici naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Sergio Rossi SpA se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi